

тѣлесно, срѣденъ на ръстъ, здравъ и мускулестъ. Всичко му идвало отръжки. Ималъ много подвиженъ и буенъ нравъ.

„Обичаше да се бори съ другаритѣ си пастири и онѣзи, които отказваха да му изпълняватъ желаніята, — казвалъ А. Пачевъ, — често линчуваше. Никой не смѣеше да се противи на силата му. Ползуваше се съ славата на голѣмъ борецъ. По това време той бѣ между 19—22 години, но надминаваше въ борбата и по-възрастни отъ него. По едно време, — добавилъ Атанасъ Пачевъ. — Ст. Караджа напустна пастирството. Изгуби се нѣкъде: иазаха ми, че го виждали да обикаля изъ околноститѣ на гр. Тулча. Носѣха се най-противоречиви слухове за живота му. Къде е ходилъ и на каква работа бѣше, незная. А. Пачевъ се изповѣдва: „Скърбѣхъ много за добрия си приятель, защото Стефанъ Караджа бѣше вѣренъ, честенъ и много веселякъ. Какво бѣ новото му занятие и до сета незная“. По това време се женилъ нѣкакъвъ богатъ турчинъ отъ градъ Тулча. По този случай се състояли голѣми тържества. И, за да бждатъ тѣ по-величествени, поканени били най-знатнитѣ борци на Добруджа. Специаленъ пратеникъ ходилъ да извика за тържествата и известния Гаази Пляса Пехливанъ, най-прочутия по това време състезателъ. На означеното мѣсто за тържествата имало постресни чавдаши,